

قانون مالیات بر ارزش افزوده (87/3/2)

ماده 35- تدوین برنامه 5 ساله فرهنگ سازی مالیاتی

ماده 35

سازمان امور مالیاتی کشور موظف است طرح لازم برای توسعه، تجهیز، آموزش و تربیت کارکنان مالیاتی، آموزش و ترویج فرهنگ مالیاتی از طریق رسانه‌ها و ساز و کارهای مناسب در سطح کشور در طول یک دوره زمانی حداکثر پنج‌ساله را تهیه و تنظیم نماید. همچنین سازمان مذکور مجاز است، برای اجرای این قانون نسبت به تملک انواع دارایی‌های سرمایه‌ای (از جمله فضای اداری و تجهیزات مورد نیاز) اقدام نماید. دولت مکلف است اعتبار و مجوزهای مورد نیاز برای اجرای این ماده را در لوایح بودجه سالانه کل کشور منظور نماید.

قانون مالیات بر ارزش افزوده (87/3/2)

ماده 36- تمرکز بودجه سازمان امور مالیاتی کشور

ماده 36

بودجه سازمان امور مالیاتی کشور و واحدهای استانی ذی ربط هر سال به صورت متمرکز در ردیف جداگانه‌ای در قوانین بودجه منظور و به طور صد در صد (100%) تخصیص یافته تلقی می‌شود و جهت انجام هزینه‌های جاری و تملک دارایی‌های سرمایه‌ای ستاد سازمان و واحدهای استانی در اختیار سازمان مزبور قرار داده می‌شود.

قانون مالیات بر ارزش افزوده (87/3/2)

ماده 37- آموزش ، تشویق و جایزه مصرف کنندگان و مؤدیان

ماده 37

يك در هزار از وجوهي كه بابت مالیات، عوارض و جرائم متعلق موضوع این قانون وصول می‌گردد، در حساب مخصوصي در خزانه به نام سازمان امور مالیاتی کشور واریز می‌گردد و معادل آن از محل اعتباری که در قوانین بودجه سنواتی منظور می‌گردد، در اختیار سازمان مزبور قرار خواهد گرفت تا برای آموزش، تشویق و جایزه به مصرف کنندگان و مؤدیان هزینه نماید. وجوه پرداختی به استناد این بند از شمول مالیات و کلیه مقررات مغایر مستثنی است. يك نفر از اعضاء کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی با تصویب مجلس شورای اسلامی به عنوان ناظر بر اقدامات سازمان امور مالیاتی کشور در این مورد تعیین می‌گردد. وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است سالانه گزارشی از میزان و نحوه توزیع وجوه موضوع این ماده بین مصرف کنندگان و مؤدیان را به کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی تقدیم نماید

قانون مالیات بر ارزش افزوده (87/3/2)

فصل هفتم: عوارض کالاها و خدمات

فهرست مواد فصل

موضوع ماده	تبصره	ماده
<u>نرخ عوارض شهرداریها</u>		38
<u>عوارض واحدهای تولیدی آلاینده محیط زیست</u>	تبصره (1)	
<u>استرداد عوارض به واحدهایی که در امر ارتقاء مهارت و سلامت کارکنان هزینه می نمایند</u>	تبصره (2)	
<u>اختصاص 5/0 درصد عوارض برای تأسیس و توسعه واحدهای آموزشی</u>	تبصره (3)	
<u>نحوه واريز عوارض به حسابهای رابط</u>		39
<u>تسري احكام قانون مالیات بر ارزش افزوده به عوارض فصل هفتم</u>		40

قانون مالیات بر ارزش افزوده (87/3/2)

ماده 38 - نرخ عوارض شهرداریها

ماده 38

نرخ عوارض شهرداریها و دهیاریها در رابطه با کالا و خدمات مشمول این قانون، علاوه بر نرخ مالیات موضوع ماده (16) این قانون، بشرح زیر تعیین می‌گردد:

- الف - کلیه کالاها و خدمات مشمول نرخ ماده (16) این قانون، يك و نیم درصد (1.5%)؛
- ب - انواع سیگار و محصولات دخانی، سه درصد (3%)؛
- ج - انواع بنزین و سوخت هواپیما، ده درصد (10%)؛
- د - نفت سفید و نفت گاز، ده درصد (10%) و نفت کوره پنج درصد (5%).

قانون مالیات بر ارزش افزوده (87/3/2)

ماده 38 - نرخ عوارض شهرداریها (ادامه 1)

تبصره 1 - عوارض واحدهای تولیدی آلاینده محیط زیست

تبصره 1 - واحدهای تولیدی آلاینده محیط زیست که استانداردها و ضوابط حفاظت از محیط زیست را رعایت نمی‌نمایند، طبق تشخیص و اعلام سازمان حفاظت محیط زیست (تا پانزدهم اسفند ماه هر سال برای اجراء در سال بعد)، همچنین پالایشگاههای نفت و واحدهای پتروشیمی، علاوه بر مالیات و عوارض متعلق موضوع این قانون، مشمول پرداخت يك درصد (1%) از قیمت فروش به عنوان عوارض آلاینده می‌باشند. حکم ماده (17) این قانون و تبصره‌های آن به عوارض آلاینده‌گی موضوع این ماده قابل تسری نمی‌باشد.

واحدهایی که در طی سال نسبت به رفع آلاینده‌گی اقدام نمایند، با درخواست واحد مزبور و تأیید سازمان حفاظت محیط زیست از فهرست واحدهای آلاینده خارج می‌گردند. در این صورت، واحدهای یاد شده از اول دوره مالیاتی بعد از تاریخ اعلام توسط سازمان مزبور به سازمان امور مالیاتی کشور، مشمول پرداخت عوارض آلاینده‌گی نخواهند شد.

واحدهایی که در طی سال بنا به تشخیص و اعلام سازمان حفاظت محیط زیست به فهرست واحدهای آلاینده محیط زیست اضافه گردند، از اول دوره مالیاتی بعد از تاریخ اعلام توسط سازمان حفاظت محیط زیست مشمول پرداخت عوارض آلاینده‌گی خواهند بود.

عوارض موضوع این تبصره در داخل حریم شهرها به حساب شهرداری محل استقرار واحد تولیدی و در خارج از حریم شهرها به حساب تمرکز وجوه موضوع تبصره (2) ماده (39) واریز می‌شود، تا بین دهیاریهای همان شهرستان توزیع گردد.

قانون مالیات بر ارزش افزوده (87/3/2)

ماده 38- نرخ عوارض شهرداریها (ادامه 2)

تبصره 2- استرداد عوارض به واحدهایی که در امر ارتقاء مهارت و سلامت کارکنان هزینه مینمایند.
تبصره 3- اختصاص 0.5 درصد عوارض برای تاسیس و توسعه واحدهای آموزشی

تبصره 2- در صورتی که واحدهای تولیدی به منظور ارتقاء مهارت و سلامت کارکنان خود مراکز آموزشی و ورزشی ایجاد کرده و یا در این خصوص هزینه نمایند، با اعلام وزارت کار و امور اجتماعی می‌توانند ده درصد (10%) عوارض موضوع بند (الف) این ماده را تا سقف هزینه صورت گرفته درخواست استرداد نمایند، در صورت تأیید هزینه‌های مزبور توسط سازمان امور مالیاتی کشور، وجوه مربوط قابل تهاتر یا استرداد حسب مقررات این قانون خواهد بود.

تبصره 3 - به منظور تأسیس و توسعه واحدهای آموزشی مورد نیاز در مناطق کمتر توسعه یافته، معادل نیم درصد (0.5%) از عوارض وصولی بند (الف) این ماده در حساب مخصوص در خزانه به نام وزارت آموزش و پرورش واریز می‌گردد و معادل آن از محل اعتباری که در قوانین بودجه سنواتی منظور می‌گردد در اختیار وزارت یاد شده قرار خواهد گرفت تا توسط وزارت مزبور در امر توسعه و احداث مراکز آموزشی مورد نیاز در مناطق مزبور هزینه گردد. آئین‌نامه اجرایی این تبصره به پیشنهاد مشترک وزارتخانه‌های آموزش و پرورش، کشور و امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

قانون مالیات بر ارزش افزوده (87/3/2)

ماده 39- نحوه واریز عوارض به حسابهای رابط

ماده 39

مؤدیان مکلفند عوارض و جرائم متعلق موضوع ماده (38) این قانون را به حسابهای رابطی که بنا به درخواست سازمان امور مالیاتی کشور و توسط خزانه‌داری کل کشور افتتاح می‌گردد و از طریق سازمان امور مالیاتی کشور اعلام می‌گردد، واریز نمایند.

سازمان امور مالیاتی کشور موظف است عوارض وصولی هر ماه را تا پانزدهم ماه بعد به ترتیب زیر به حساب شهرداری محل و یا تمرکز وجوه حسب مورد واریز نماید:

الف) عوارض وصولی بند (الف) ماده (38) در مورد مؤدیان داخل حریم شهرها به حساب شهرداری محل و در مورد مؤدیان خارج از حریم شهرها به حساب تمرکز وجوه وزارت کشور به منظور توزیع بین دهیاریهای همان شهرستان بر اساس شاخص جمعیت و میزان کمتر توسعه یافتگی؛

ب) عوارض وصولی بندهای (ب)، (ج) و (د) ماده (38) به حساب تمرکز وجوه به نام وزارت کشور.

قانون مالیات بر ارزش افزوده (87/3/2)

ماده 39- نحوه واریز عوارض به حسابهای رابط (ادامه 1)

تبصره 1- سه درصد (3%) از وجوه واریزی که به حسابهای موضوع این ماده واریز می‌گردد، در حساب مخصوصی نزد خزانه به نام سازمان امور مالیاتی کشور واریز می‌شود و معادل آن از محل اعتبار اختصاصی که در قوانین بودجه سنواتی منظور می‌گردد در اختیار سازمان مزبور که وظیفه شناسایی، رسیدگی، مطالبه و وصول این عوارض را عهده دار می‌باشد، قرار خواهد گرفت تا برای خرید تجهیزات، آموزش و تشویق کارکنان و حسابرسی هزینه نماید. وجوه پرداختی به استناد این بند به عنوان پاداش وصولی از شمول مالیات و کلیه مقررات مغایر مستثنی است.

تبصره 2- حساب تمرکز وجوه قید شده در این ماده توسط خزانه داری کل کشور به نام وزارت کشور افتتاح می‌شود. وجوه واریزی به حساب مزبور (به استثناء نحوه توزیع مذکور در قسمتهای اخیر بند (الف) این ماده و تبصره (1) ماده (38) این قانون) به نسبت بیست درصد (20%) کلان شهرها (شهرهای بالای یک میلیون نفر جمعیت) بر اساس شاخص جمعیت، شصت درصد (60%) سایر شهرها بر اساس شاخص کمتر توسعه یافتگی و جمعیت و بیست درصد (20%) دهیاریها بر اساس شاخص جمعیت تحت نظر کارگروهی متشکل از نمایندگان معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس‌جمهور و وزارت امور اقتصادی و دارایی و وزارت کشور و یک نفر ناظر به انتخاب کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی مطابق آئین نامه اجرایی که به پیشنهاد مشترک وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت کشور و شورای عالی استانها به تصویب هیأت وزیران می‌رسد توزیع و توسط شهرداریها و دهیاریها هزینه می‌شود. هرگونه برداشت از حساب تمرکز وجوه به جز پرداخت به شهرداریها و دهیاریها و وجوه موضوع ماده (37)، تبصره‌های (2) و (3) ماده (38) این قانون و تبصره (1) این ماده ممنوع می‌باشد. وزارت کشور موظف است، گزارش عملکرد وجوه دریافتی را هر سه ماه یکبار به شورای عالی استانها و کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی ارائه نماید.

قانون مالیات بر ارزش افزوده (87/3/2)

ماده 40- تسري احكام قانون مالیات بر ارزش افزوده به عوارض فصل هفتم

ماده 40

احكام ساير فصول اين قانون، به استثناء احكام فصل نهم در رابطه با عوارض موضوع اين فصل نيز جاري است. ليكن احكام ساير فصول، مربوط به نرخ و ترتيبات و اريز و توزيع عوارض كه اين فصل براي آن داراي حكم خاص است، جاري نخواهد بود.

قانون مالیات بر ارزش افزوده (87/3/2)

ماده 41- حقوق ورودی گمرکی

ماده 41

حقوق گمرکی معادل چهار درصد (4%) ارزش گمرکی کالاها تعیین می‌شود. به مجموع این دریافتی و سود بازرگانی که طبق قوانین مربوطه توسط هیأت وزیران تعیین می‌شود حقوق ورودی اطلاق می‌گردد.

- تبصره 1- نرخ حقوق ورودی علاوه بر رعایت سایر قوانین و مقررات باید به نحوی تعیین گردد که:**
- الف - در راستای حمایت موثر از اشتغال و کالای تولید یا ساخت داخل در برابر کالای وارداتی باشد؛
 - ب - در برگیرنده نرخ ترجیحی و تبعیض آمیز بین واردکنندگان دولتی با بخش‌های خصوصی، تعاونی و غیر دولتی نباشد؛
 - ج - نرخ حقوق ورودی قطعات، لوازم و موادی که برای مصرف در فرآوری یا ساخت یا مونتاژ یا بسته‌بندی اشیا یا مواد دستگاه‌ها وارد می‌گردند از نرخ حقوق ورودی محصول فرآوری شده یا شیء یا ماده یا دستگاه آماده پایین‌تر باشد.

قانون مالیات بر ارزش افزوده (87/3/2)

ماده 41- حقوق ورودی گمرکی (ادامه 1)

تبصره 2- کلیه قوانین و مقررات خاص و عام مربوط به معافیت‌های حقوق ورودی به استثناء معافیت‌های موضوع ماده (6)¹ و بندهای (1)، (2)، (4) تا (9) و (12) تا (19) ماده (37) قانون امور گمرکی مصوب 1350/3/17² و ماده (8) قانون ساماندهی مبادلات مرزی مصوب 1384/7/8³ و قانون چگونگی اداره مناطق آزاد و اصلاحات آن و قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی مصوب 1384 و معافیت قانونی راجع به ماشین آلات تولیدی که توسط واحدهای تولیدی، صنعتی و معدنی مجاز وارد می‌شود از پرداخت حقوق ورودی مصوب 1359/2/24 شورای انقلاب اسلامی ایران و معافیت گمرکی لوازم امداد و نجات اهدائی به جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران و وزارت کشور و اقلام عمده صرفاً دفاعی کشور لغو می‌گردد. اقلام عمده دفاعی به پیشنهاد مشترک وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور و با تصویب هیأت وزیران تعیین می‌گردد.

- 1- رجوع شود به ماده (6) قانون امور گمرکی
- 2- رجوع شود به ماده (37) قانون امور گمرکی
- 3- رجوع شود به ماده (8) قانون ساماندهی مبادلات ارزی

تبصره 3- معادل دوازده در هزار ارزش گمرکی وارداتی که حقوق ورودی آن‌ها وصول می‌شود از محل اعتباراتی که همه ساله در قوانین بودجه سنواتی کل کشور منظور می‌شود در اختیار وزارت کشور قرار می‌گیرد تا بر اساس مقررات تبصره 2 ماده 39 این قانون به عنوان کمک پرداخت و به هزینه قطعی منظور شود.

پیوست شماره 2

متن مواد ارجاعي قانون امور گمرکي مندرج در قانون مالیات بر ارزش افزوده

ماده (6) قانون امور گمرکي - هرگاه ضمن موافقتنامه‌هاي بازرگاني دولت با کشورهاي بيگانه براي کالاي معيني حقوق گمرکي به مأخذي غير از آنچه که در جدول تعرفه ضميمه اين قانون مقرر است معين بشود مادام که موافقتنامه‌هاي مزبور به قوت خود باقي مي‌باشد حقوق گمرکي آن کالا مطابق مأخذ تعيين شده در موافقتنامه‌ها و با رعايت شرايط مقرر در آنها دريافت مي‌گردد مگر اينکه در تعرفه ضميمه اين قانون حقوق گمرکي کمتری به آن تعلق گيرد و يا از حقوق گمرکي بخشوده شده باشد.

پیوست شماره 2

ماده (37) قانون امور گمرکی - علاوه بر متن معافیت های خارجی قانون جامع گمرکی پیوست این قانون و معافیت های دیگری که بموجب قوانین خاص یا بر طبق قراردادهای مصوب مجلس به قرار شده در موارد زیر نیز کالای وارده از پرداخت حقوق گمرکی و سود بازرگانی و عوارض معاف می باشد ولی هزینه گمرکی باید پرداخت شود.

- 1- کالای متعلق به پادشاهان و روسای کشورهای خارجی و همراهان آنها؛
- 2- الف: اشیاء و کالای مورد استفاده رسمی مأموریت های سیاسی خارجی و اشیاء و کالای مورد استفاده مأمورین سیاسی خارجی و بستگان آنها در حدود مقررات کنوانسیون وین راجع به روابط دیپلماتیک مورخ ۸ آوریل 1961 و به شرط معامله متقابل و با تشخیص وزارت امور خارجه و گمرک ایران در هر مورد؛
- ب: اشیاء و کالای مورد استفاده رسمی مأموریت های کنسولی خارجی و اشیاء مورد استفاده سرکنسولها و کنسولها و کنسولیاران رسمی مشروط بر آنکه طی مدت نه ماه از تاریخ استقرار آنها به سمت مزبور در ایران وارد شده باشد و بشرط رعایت معامله متقابل و با تشخیص وزارت امور خارجه و گمرک ایران در هر مورد؛

تبصره - معافیت های گمرکی کنسولی موضوع این بند به شرط معامله متقابل تا پایان دوره خدمت مأموران کنسولی خارجی در ایران قابل تمدید است.

ج - اشیاء و کالای مورد استفاده رسمی نمایندگی های سازمان ملل متحد و مؤسسات تخصصی وابسته به آن و اشیاء مورد استفاده کارکنان و کارشناسان سازمان ملل متحد مأمور خدمت در ایران در حدود مقررات مندرج در کنوانسیون (Convention) مربوط بمزایا و مصونیت های سازمان ملل متحد مورخ ۸ فوریه ۱۹۴۸ با تشخیص وزارت امور خارجه و گمرک ایران در هر مورد؛

د - اشیاء و کالای مورد استفاده کارشناسان خارجی که از محل کمک های فنی و اقتصادی و علمی و فرهنگی ممالک خارجی و مؤسسات بین المللی به ایران اعزام می شوند برابر مقرراتی که در آئین نامه مزایا و معافیت های کارشناسان خارجی مصوب ۲ تیر ماه ۱۳۵۸ کمیسیون دارائی مجلس پیش بینی شده است با تشخیص وزارت امور خارجه و گمرک ایران در هر مورد؛

4- کالای ترانزیت خارجی، مرجوعی، انتقالی، کابوتاژ و واردات موقت همچنین صادرات کشور از پرداخت حقوق گمرکی و سود بازرگانی و عوارض بخشوده است ولی مشمول پرداخت هزینه های گمرکی خواهد بود. شرایط و مقررات و تشریفات ورود و خروج این گونه کالا در آئین نامه گمرکی تعیین می شود؛

۵- لغو شده باستثناء این قسمت (اسباب سفر و اشیاء شخصی مستعمل همراه مسافر در صورتی که جنبه تجاری نداشته باشد بطور کلی)؛

ماده (۳۷) قانون امور گمرک

پیوست شماره ۲

۶- لوازم خانه و اشیاء شخص متعامل ایرانیان مقیم خارج اعم از مسافر با گذرنامه خاص، خدمت و یا سیاهی که مدت اقامت آنان در خارج کشور یا پذیرفته شده و گمرک **قانون امور گمرکی** شش ماه آخر آن متوال باشد و لوازم خانه و اشیاء متعامل اتباع **خارج کشور قانون مالیات بر ارزش افزوده** مشروط بر اینکه: الف- لوازم و اشیاء مزبور از کشور محل اقامت مسافر حمل و یکماه قبل تا نه ماه بعد از ورود مسافر به گمرک برسد مگر در موارد فرس ماژور و به تشخیص کمیسیون رسیدگی به اختلافات گمرک ب- لوازم و اشیاء مزبور با وضع و شئون، اجتماع آنان مناسب بوده و جنبه تجاری نداشته باشد. ج- ظرف مدت پنج سال قبل از آن از جنبه معافیت استفاده نکرده باشند؛

تبصره ۱- کارمندان دولت که برای انجام مأموریت یکساله و یا بیشتر بخارج اعزام می شوند در صورت تسلیس که قبل از پایان مأموریت و توقف یکساله از خارج احضار شوند مشمول شرط مدت یکسال توقف مذکور در این بند نخواهند بود؛

تبصره ۲- منظور از اشیاء و لوازم شخص مذکور در این قانون اشیاء است که عرفاً فقط مسافر استفاده صاحب آن قرار گیرد و منظور از لوازم خانه اشیاء است که عرفاً مسافر استفاده خانواده صاحب آن اشیاء هنگام اقامت در یک محل باشد؛

۷- آلات و افزار دسته مربوط به کاریا حرفه ایرانیان و خارجیانی که به ایران می آیند؛

۸- اشیاء شخص و اثاثه منزل و افزار کار متعامل ایرانیانی که در کشورهای خارج فوت می شوند به اراکه گواهی تحریر که تنظیم از طرف مأمورین کنسول دولت جمهوری اسلام ایران یا مقامات صلاحیتدار محل تسلیس (به تشخیص وزارت امور خارجه) در مواردی که مأمورین کنسول دولت جمهوری اسلام در کشور محل فوت نباشند) مشروط بر اینکه گواهی تحریر تذکره مزبور حداکثر ظرف شش ماه بعد از فوت تنظیم شده باشد.

تبصره ۳- معافیت های موضوع بند های ۵ تا ۸ این ماده شامل وسایط نقلیه نخواهد بود.

۹- هدایایی که از طرف دولتها، اشخاص و موسسات خارج به دولت، شهرداریها، دانشگاهها و موسسات آموزشی عالی و مراکز تحقیقاتی، موسسات خیریه و عام المنفعه، حوزه های علمی-تربیتی، بقاع متبرکه، نهادهای انقلابی و سازمانهای رهایی بخش داده می شود، بشرط غیر تجاری بودن اعم از کلیه یا جزئی.

تبصره ۴- شهزادگان، موسسات و سازمانهای دولتی تسلیس که بطور تجاری اقدام به ورود و صدور کالا می نمایند مشمول این بند نمی گردند.

۱- اشیاء باستان مربوط به میراث فرهنگی و تمدن ایران اعم از اینکه قبلاً به خارج از کشور برده شده باشد

پیوست شماره 2

ماده (37) قانون امور گمرکی متن مواد ارجاعی قانون امور گمرکی

B- اشیائی که به منظور تشکیل آرشیف آثار باستانی، موزه ها، نمایشگاههای فرهنگی و هنری و کتابخانه ها و آموزش سمعی و بصری و هنری و مبادلات فرهنگی و هنری و تعمیر و مرمت آثار باستانی بوسیله وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی وارد کشور می شود.

4- اشیای عتیقه مربوط به میراث فرهنگی و تمدن سایر کشورها که برای ایجاد و یا تکمیل موزه های عمومی وارد کشور شود به تشخیص و تایید وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.

5- ظروف عادی و لفاف های متعارفی بیرونی کالای وارده همچنین قرقره و تکیه گاههای همانند مربوط به کالای وارده که ارزش آنها جداگانه در سیاهه خرید منظور شده و به صورت ورود موقت به منظور امکان اعاده بخارج اظهار می شود. کالای صادر شده که به هر علت عینا بازگشت داده می شود با رعایت ماده 2 قانون استرداد حقوق گمرکی مواد اولیه مصنوعات ماشینی کارخانه های داخلی مصوب 1345.

16- مقدار سوخت و روغن مصرفی وسایط نقلیه در ورود و خروج از کشور

7- نتاج دامهائی که برای تعلیف از کشور خارج و یا به کشور وارد شده و پس از تعلیف باز می گردند

18- نمونه های تجاری بی بها با رعایت کنوانسیون (Convention) مربوط

9- مدال و نشانهایی که از طرف دولت ها و مؤسسات خارجی بین المللی رسماً باتباع ایران اعطاء می شود

تصنیره — کالای موضوع بندهای 4، 5، 7، 9، 10، 11، 12، 13، 14، 15، 16، 17، 18، 19، 20، 21، 22، 23، 24، 25، 26، 27، 28، 29، 30، 31، 32، 33، 34، 35، 36، 37، 38، 39، 40، 41، 42، 43، 44، 45، 46، 47، 48، 49، 50، 51، 52، 53، 54، 55، 56، 57، 58، 59، 60، 61، 62، 63، 64، 65، 66، 67، 68، 69، 70، 71، 72، 73، 74، 75، 76، 77، 78، 79، 80، 81، 82، 83، 84، 85، 86، 87، 88، 89، 90، 91، 92، 93، 94، 95، 96، 97، 98، 99، 100 که طبق قانون قابل ورود باشد از لحاظ ممنوعیت و محدودیت مشمول مقررات عمومی صادرات و واردات نخواهد بود.

متن مواد ارجاعی قانون ساماندهی مبادلات مرزی

مندرج در قانون مالیات بر ارزش افزوده

ماده ۸ قانون مبادلات مرزی مصوب ۱۳۸۴/۷/۸ سقف ارقام قابل ورود در اجراء این قانون که شامل بخش از مصارف معیشتی و نیازهای مرز نشینان است و توسط وزارت بازرگانی تعیین می گردد. مشمول تخفیف حقوق ورودی برای کالاهای خوراکی (ارزاق عمومی) تا صد درصد (۱۰۰٪) و برای کالاهای غیر خوراکی تا پنجاه درصد (۵۰٪) متناسب با محرومیت منطقه پس از تصویب هیات وزیران خواهد بود.

تبصره ۱- در ورود این کالاهای، رعایت قوانین و مقررات بهداشتی و قرنطینه ای الزامی است.

تبصره ۲- واردات کالاهای موضوع این قانون، مشمول هیچ نوع عوارض و اخذ مابه التفاوت نمی شود.

قانون مالیات بر ارزش افزوده (87/3/2)

فصل نهم: سایر مالیات‌ها و عوارض خاص

فهرست مواد فصل

موضوع ماده	تبصره	ماده
<u>مالیات نقل و انتقال خودرو</u>		42
<u>تکالیف دفاتر اسناد رسمی در زمان تنظیم سند انواع خودرو</u>	تبصره (1)	
<u>تنظیم و کالتنامه های کلی</u>	تبصره (2)	
<u>جرایم دفاتر اسناد رسمی</u>	تبصره (3)	
<u>فسخ و اقاله اسناد خودرو</u>	تبصره (4)	
<u>انتقال اولیه خودرو از کارخانه و همچنین صلح و هبه</u>	تبصره (5)	
<u>قیمت مبنای محاسبه مالیات و عوارض</u>	تبصره (6)	
<u>تکلیف نیروی انتظامی در هنگام نقل و انتقال</u>	تبصره (7)	
<u>مالیات و عوارض خدمات خاص</u>		43
<u>دریافت وجوه جهت تمدید و با اصلاح انواع کارت‌ها و مجوزها</u>		44

قانون مالیات بر ارزش افزوده (87/3/2)

ماده 42- مالیات نقل و انتقال خودرو

ماده 42

مالیات نقل و انتقال انواع خودرو به استثناء ماشین‌های راه‌سازی، کارگاهی، معدنی، کشاورزی، شناورها، موتورسیکلت و سه چرخه موتوری اعم از تولید داخل یا وارداتی، حسب مورد معادل یک درصد (1%) قیمت فروش کارخانه (داخلی) و یا یک درصد (1%) مجموع ارزش گمرکی و حقوق ورودی آنها تعیین می‌شود. مبنای محاسبه این مالیات، به ازاء سپری شدن هر سال از سال مدل خودرو و حداکثر تا شش سال به میزان سالانه ده درصد (10%) و حداکثر تا شصت درصد (60%) تقلیل می‌یابد.